

Overtonin ikkuna

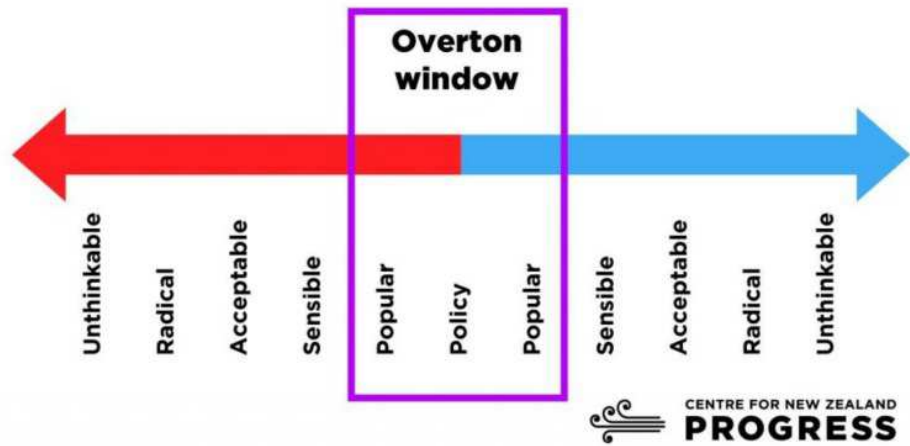
Juhani Aitoma

Lainaus Wikipediasta: - Overtonin ikkuna on politiikan tutkimuksessa käytetty käsite, joka viittaa sallittuihin keskustelunaiheisiin. Termin nimi tulee sen keksijältä Joseph P. Overtonilta. Overtonin ikkunassa pyritään luokittelemaan poliittiset ehdotukset sen mukaan, kuinka ne vaikuttavat valtion interventioon ja yksilönvapauksien rajoittamiseen... -

Teorian kehitti Joseph Overton (1960-2003). Kansanomaisesti hänen ideansa on, että aiemmin ei-normaaleina pidetyt asiat muuttuvat "normaaleiksi" kun ajankohta on otollinen. Tuota muutosta hän kuvasi "ikkunan aukeamisena". Oma versio: Yhteiskunnassa aluksi pahennustakin aiheuttava asia alkaa saada itseään esille "radikaalien" ajattelijoiden ja alakulttuurien kautta, joita valtamedia tuo esille. Vähitellen asia muuttuu hyväksytyksi korostettaessa esim. yksipuolisesti yksilönvapautta. Hokema on, että ihmisethän ovat erilaisia ja kaikilla on oikeus "toteuttaa itseään". Erilaisuus ja yleisestä normistosta poikkeavuus mielletään lopulta hienoksi ja tavoiteltavaksi, koska tällainen ihminen on esimerkillinen "yksilö" (esimerkkejä voitaisiin ottaa lukuisia, kuinka media tekee näitä näkyviksi).

Median (erit. valtamedian) toiminta vaikuttaa yleiseen mielipiteeseen ja asia muuttuu yleisesti hyväksyttäväksi. Poliitikot seuraavat aikaansa ja antavat huomiotaan niille ryhmille ja asioille, joiden kautta he katsovat saavansa kannatusta valtaan pääsemiseksi. Tarvittaessa ne, jotka pitäytyvät entisiin arvoihin, ovat nyt ei-hyväksytyjä. Asiat voivat siis kääntyä jopa täysin päinvastaisiksi. Mainio esimerkki tästä on maailmanlaajuisesti levinnyt ja hyväksytty käsitys "historiallisesta palestiinalaisesta kansasta". Toinen inflaation kärsinyt käsite on "kristillisuus". Monella nykyihmisellä on siitä aivan erikoinen käsitys.

Omana aikanamme olemme olleet todistamassa, kuinka erityisesti kristilliset arvot ovat kokeneet tämän kehityksen - myös kirkkoliikkeen sisällä jopa sen toimesta. Niille asioille, joita ennen pidettiin arvossa ja kunnia, naureskellaan nyt. Synnistä ja meidän

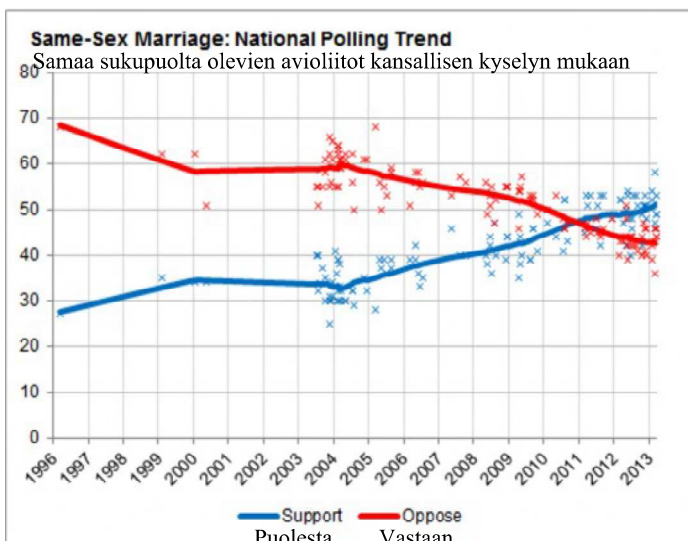

kaikkien syntyisyydestä ei juuri puhuta vaikka monesti nykyinen "erilaisuus" on ihmisen oman syntisen minän inspiroimaa. "Vanhojen" arvojen kannattajat ovat vanhanaikaisia, suvaitsemattomia, vähän tyhmiäkin, jne. Suuren muutoksen ovat kokeneet myös seksuaalisuuteen ja ihmisarvoon liittyvät asiat. Kauniista puheista huolimatta esim. ihmisen arvo määritetään yhä enenevässä määrin rahassa. Tämä käy erityisen hyvin ilmi maassamme keskustelua herättäneessä vanhusten ja sairaiden kohtelussa. Ne joilla on varaa ostaa ja kuluttaa ovat arvokkaita, koska moninaisten bisnesimperiumien omistajilla on suurempi valta kuin valtioiden laillisesti valituilla päättäjillä. Talous, nimenomaan rahatalous, sanelee ehtoja myös poliittisesti valituille päättäjille.

Kun omassa maassamme poliittiset vaalit ovat oven edessä, on herättävää seurata kuinka poliitikkojen mielipiteet kehittyvät. Oulussa ja muuallakin maassa tapahtuneet maahanmuuttajataustaisten tekemät lapsiin kohdistuneet seksuaaliset teot saivat poliitikkoihin ja mediaan vauhtia. Kun maahamme vuonna 2015 otettiin vastaan suuri määrä ns. sotapakolaisia (n. 34 000 joista n. 70% Irakista), maamme valtamediassa ei juuri suvaittu varoittavia ääniä. Monet johtavat poliitikot lähes kilpailivat siitä, kuka antaa tilanteesta kaikkein positiivisimman kuvan. Uhkakuvia vähäteltiin ja niiden esittäjiä varoiteltiin rasismista, suvaitsemattomuudesta, ym. Maahanmuuttovastaisuus nähtiin paljolti vahingollisena lieveilmiönä. Tässä valtamedia sai hyödynnettyä mm. natsimielistä liikettä, jonka toimista se laajalti raportoi saaden ihan selväpäisenkin ja perustellun

maahanmuuttovastaisuuden näyttämään lähes natsismilta ja rasismilta. Järkevä maahanmuuttokriittisyys ei ole tarvittavaa työperäistä tai turva- paikkaa tarvitsevia vastaan.

Suomessa media ja poliittinen valta toimivat - varmaan osittain tiedostamattaankin - orwellimaisesti (viittaaan klassikkoon "Eläinten vallankumous"). Totuus pyritään määrittelemään vahvimman tai suosituimman mielipiteen mukaan. Menetelmät sopivat hyvin Overtonin määritteisiin. Kun aika oli otollinen, monet alkoivat hokemaan illuusiotermiä "monikulttuurisuus", jota ei kuitenkaan ole yksiselitteisesti osattu määrittellä. Jos sen ajatellaan olevan sitä, että ihmiset hyväksyvät samanarvoisina ihmisinä ja he noudattavat maan lakeja, asia on OK. Mutta Suomessa tuossa tilanteessa vuonna 2015 ja vielä sen jälkeen monet menivät sekaisinkin. Suomalaisuus, oma perinne, ei yht'äkkiä ollutkaan mitään. Joulujuhla, suvivirsi, ym. seikat olivat erälle suomalaisille suuri pahennus, koska ne voivat loukata muiden, lähinnä muslimitaustaisten kulttuurien edustajia. Eräät innostuivat suurmoskeija -hankkeesta. Poliitikot olivat suurimmilta osin hiljaa. Toki kuului järjen ääniäkin. Myös valtamedia meni paljolti mukaan tähän hullutukseen. Lienee turhaa kuvitella, että se olisi edelleenkin täysin ohi ja menneistä virheistä otettaisiin riittävästi opiksi. Mikähän on seuraava "trendi", joka pyritään esittämään meille välttämättömänä paremman elämän ja yhteiskunnan puolesta?

Amerikkalainen kaavio esittää kuinka samaa sukupuolta olevien "avioliitosta" on tullut vuosien varrella suurimmalle osalle ihmisistä hyväksyttävä asia. Kaaviosta käy hyvin selville, että vuonna 1996 n. 70 % piti asiaa ei-hyväksyttävänä. Vuonna 2011 mielipiteet olivat jo kutakuinkin tasoissa ja siitä lähtien samaa sukupuolta olevien "avioliitot" ovat jo uusi ja hyväksyttävä normi suurimmalle osalle ihmisiä

Muinainen kaiverrus mainitsee Jerusalemin

Lähde: Bible History Daily

Arkeologit kaivoivat esiin kalkkikivipilarin toisen temppelin ajalta. N. 2100 vuotta vanha kaiverrus mainitsee Jerusalemin. "Tämä on ainoa tunnettu kivikaiverrus toisen temppelin ajalta, jossa nimi esiintyy kokonaisena", kertoivat IAA:n edustaja ja arkeologi tri Yuval Baruch ja Haifan yliop. prof. Ronny Reich. Ensimmäiseltä vuosisadalta ennen Kristusta oleva kaiverrus on: "Hanahiah, Jerusalemin (jerusalemilaisen) Dudoloksen poika". Kaivauksia paikalla johti Danit Levy Israelin muinaismuistoviraston valtuuttamana. Löytö tehtiin Jerusalemin suuren konferenssikeskuksen alueelta. Aluetta on tutkittu vuosien ajan erityisesti sen laajennustöiden yhteydessä. Tutkimukset ovat osoittaneet, että paikka on toiminut ruukuntekijöiden keskukseksi. Asiantuntijat ovat olleet hieman erimielisiä, onko kirjoitus arameaa vai hepreaa, koska molempia käytettiin tuohon aikaan. Sanan kirjoitusmuoto, Yerushalayim, on kuitenkin hepreaa. Arameaksi se olisi Yerushalem. Nimi Hananiah on edelleen yleinen Israelissa.

Danit Levy puhdistamassa kaiverrusta

